indføjes i Undertegnelsesprotokollen. Denne Fremgangsmaade bygger paa den Metode, der anvendtes af Konferencen til Afskaffelse af Indførsels- og Udførselsforbud og -restriktioner og vil være særlig anvendelig ved økonomiske Konventioner.

g) Anvendelsen af Konventioner, der træder i Kraft ved Undertegnelsen og ikke behøver Ratifikation, bør saavidt muligt udvides. Der tænkes her paa tekniske Konventioner. Det fremhæves imidlertid, at man i saa Henseende opmærksomt maa undersøge forfatningsmæssige Love og Praksis i de forskellige Stater for at komme til Klarhed over, indenfor hvilke Grænser en saadan Fremgangsmaade vil kunde anvendes. Et særligt Spørgeskema i saa Henseende er udarbejdet.

h) Den Tid, Folkeforbundskonventionerne skal staa aabne for Undertegnelse, bør afkortes til 3 à 4 Maaneder, da Erfaringen viser, at mange Stater først ratificerer, naar denne Frist udløber og Antallet af Signatarmagter kendes.

Med Hensyn til Mulighederne for at *forøge Antallet af Underskrifter og Tiltrædelser* peger Udvalget navnlig paa, at det ofte vil være hensigtsmæssigt at sammenkalde en ny Konference for at revidere en Konvention, saa at den bedre tilpasses efter det størst mulige Antal Staters Forhold.

Til Beretningen er føjet nogle Udkast til Undegnelsesprotokoller og til Slutbestemmelser beregnet til Optagelse i fremtidige Konventioner.

Ved Behandlingen af Sagen i første Udvalg fremsattes et britisk-dansk Forslag til Beslutning, der med enkelte Ændringer vedtoges og saaledes danner Grundlaget for Forsamlingens Beslutning af 3. Oktober, jfr. nedenfor Bilag 6, Sp. 6159. Forslaget søger i videst mulig Omfang at føre det sagkyndige Udvalgs Henstillinger ud i Virkeligheden. Efter at Folketingsmand *Holger Andersen* paa Danmarks og Professor *Philip N. Baker* paa Englands Vegne havde motiveret det fremsatte Forslag, fandt en indgaaende Drøftelse Sted, i hvilken navnlig den allerede ifjor fra dansk Side stærkt fremhævede Nødvendighed af en grundig og omhyggelig Forberedelse af de internationale Konferencer spillede en fremtrædende Rolle. Som det fremgaar af den af Forsamlingen vedtagne Beslutning, tillægges der dette Spørgsmaal en meget væsentlig Betydning (se Beslutning I, Afsnit 4). Til Ordfører i Forsamlingen valgtes Italieneren *Giannini*.

Hvad Ratifikationerne angaar, skal Generalsekretæren hvert Aar bede de Signatarmagter, der et Aar efter Slutprotokollens Undertegnelse ikke har ratificeret den paagældende almindelige Konvention, om at tilkendegive deres Hensigt med Hensyn til Ratifikationen. Paa Grundlag af de indgaaede Svar affatter Generalsekretæren en Beretning, der tilstilles Forbundsforsamlingen. Forsaavidt angaar Medlemsstater, der ikke har undertegnet eller tiltraadt en Konvention 5 Aar efter at denne er blevet aabnet for Undertegnelse, skal Generalsekretæren paa det Tidspunkt og med de Mellemrum han maatte skønne mest egnet, udbede sig disse Staters Udtalelse om, hvorvidt der maatte være Mulighed for Tiltrædelse fra deres Side, eller af hvilke Aarsager det skønnes umuligt at akceptere Konventionen (f. Eks. Parlamentets Nægtelse af at vedtage samme, Forkastelse af visse Bestemmelser i Konventionen). Ogsaa disse Svar tilstilles Forsamlingen.

Med Hensyn til de Konventioner, der er vedtaget af et utilstrækkeligt Antal Stater, skal Folkeforbundsraadet, efter at have raadført sig med Forbundets kompetente Organer, og under Hensyn til alle de Oplysninger, Raadet maatte sidde inde med gennem forannævnte Henvendelser til og Svar fra Regeringerne, eller saadanne, der maatte kunne tilvejebringes ad anden Vej, undersøge, om det er ønskeligt at sammenkalde en ny Konference med det